

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu

LPO – 4101-013-03/2014
P14/047

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu
ul. Dożynkowa 9H, 61-662 Poznań
T +48 61 655 62 00, F +48 61 655 62 01
lpo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

<i>Numer i tytuł kontroli</i>	P/14/047 – Wykorzystanie przez samorządy powiatowe środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych
<i>Jednostka przeprowadzająca kontrolę</i>	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu
<i>Kontroler</i>	Teresa Michalak, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 90978 z dnia 9 lipca 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
<i>Jednostka kontrolowana</i>	Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Poznaniu, ul. Cześnikowska 18, 60-330 Poznań
<i>Kierownik jednostki kontrolowanej</i>	Włodzimierz Kałek, dyrektor (dowód: akta kontroli str. 3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹, działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Poznaniu w zakresie wykorzystania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Uzyskiwane, w latach 2011-2013 przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie, zwany dalej MOPR lub Ośrodkiem, środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej Funduszem, wykorzystywane były zgodnie z przeznaczeniem. Pomoc, na którą istniało zapotrzebowanie, udzielana była na wszystkie jej rodzaje, przewidziane ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych², zwaną dalej ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej.

W latach objętych kontrolą wystąpił przypadek przyznania dofinansowania uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym osobie niepełnosprawnej i jej opiekunowi w nienależnej wysokości oraz dwa przypadki rozliczenia dofinansowania w sposób niezgodny z określonym w zawartych umowach. Wnioski o udzielanie pomocy rozpatrywane były w okresie znacznie dłuższym, niż określony obowiązującymi przepisami. Wystąpiły też braki w zakresie dokumentowania sprawowanego przez Ośrodek nadzoru nad wykorzystywaniem środków Funduszu, przeznaczanych na dofinansowanie uczestnictwa osób niepełnosprawnych w turnusach rehabilitacyjnych. Ponadto kontrole działalności warsztatów terapii zajęciowej nie obejmowały swoim zakresem wszystkich zagadnień określonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej. Skala i zakres tych nieprawidłowości nie miały jednak istotnego wpływu na kontrolowaną działalność.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² j.t. Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Ustalanie zapotrzebowania na poszczególne rodzaje udzielanej pomocy.

Opis stanu faktycznego

1.1. W Mieście Poznaniu nie został opracowany powiatowy program działań na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie rehabilitacji społecznej. Rada Miasta Poznania podjęła natomiast w dniu 25 września 2012 r. uchwałę w sprawie kierunków działania i zadań Miasta Poznania na rzecz integracji społecznej osób niepełnosprawnych na lata 2012-2020. Uchwała ta zawierała m.in. planowane zadania do realizacji (bez określenia hierarchii ich pilności), wskazanie jednostek odpowiedzialnych za ich realizację, a także rezultaty i wskaźniki realizacji. Rezultaty zadań sformułowane były w sposób ogólny, bez wskazania stanu wyjściowego i docelowego danego rezultatu, co uniemożliwiało dokonanie jego oceny. Wskaźniki realizacji zadań określone były także w sposób ogólny. W uchwale nie określono sposobu mierzenia rezultatu, pomiaru efektywności zadań. Ośrodek został wskazany, jako jednostka realizująca lub współrealizująca m.in. następujące zadania:

- stwarzanie osobom niepełnosprawnym możliwości uczestnictwa w terapii; wskaźniki realizacji tego zadania określono jako liczbę uczestników warsztatu terapii zajęciowej oraz liczbę uczestników warsztatu podejmujących zatrudnienie,
- dofinansowanie zakupu sprzętu rehabilitacyjnego, przedmiotów ortopedycznych, środków pomocniczych; wskaźnik realizacji: liczba osób otrzymujących dofinansowanie do zakupu sprzętu rehabilitacyjnego,
- likwidacja barier architektonicznych w mieszkaniach osób niepełnosprawnych i w komunikowaniu się; wskaźniki realizacji: liczba mieszkań dostosowanych do potrzeb niepełnosprawnych, liczba osób otrzymujących pomoc finansową w zakresie likwidacji barier w komunikowaniu się oraz wielkość nakładów finansowych,
- wspieranie i promowanie imprez organizowanych przez środowisko osób niepełnosprawnych o charakterze przedsięwzięć kulturalnych, sportowych, turystycznych, rekreacyjnych; wskaźniki realizacji: liczba wspieranych przedsięwzięć integracyjnych oraz liczba uczestników przedsięwzięć.

Ośrodek nie sporządzał programów działania w zakresie rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych lub planów zawierających przedmiotowe zadania w ujęciu rzeczowym. Nie ustalał też zapotrzebowania na poszczególne rodzaje pomocy w zakresie rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych na poszczególne lata. W związku z powyższym, nie przeprowadzał analiz potrzeb w celu określenia hierarchii najważniejszych zadań i możliwości uwzględnienia ich w planach finansowych wydatków środków Funduszu.

Zastępca dyrektora Ośrodka wyjaśnił, że w związku z tym, iż środki na zadania z zakresu rehabilitacji społecznej i zawodowej są przekazywane powiatom według algorytmu, nie ma możliwości dookreślenia hierarchii problemów w zakresie ich wydatkowania. Zadania realizowane przez Ośrodek wpisują się w strategię oraz szeroko rozumianą politykę społeczną Miasta Poznania.

(dowód: akta kontroli str. 5,8,13-85)

1.2. Ośrodek, po otrzymaniu na przełomie lutego i marca danego roku informacji o wysokości przyznanych Miastu Poznań środków Funduszu na dofinansowanie zadań, o których mowa w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej, ustalał

wspólnie z Urzędem Miasta Poznania, wysokość planowanych środków na finasowanie zadań z zakresu rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych, a następnie sporządzał propozycje podziału tych kwot na poszczególne zadania. Propozycje rozdysponowania środków w łącznej wysokości: 5.077.853 zł na 2011 r., 8.271.282 zł na 2012 r. oraz 6.004,439 zł na 2013 r. zaakceptowane zostały uchwałami Rady Miasta Poznania, podjętymi odpowiednio w dniach: 22 marca 2011 r., 27 kwietnia 2012 r. oraz 19 marca 2013 r.

Planowane wydatki na działalność warsztatów terapii zajęciowej ustalane były w kwotach zgodnych z przyznanymi na ten cel przez Zarząd PFRON, z uwzględnieniem przewidywanych zwiększeń środków z tytułu planowanego wzrostu liczby miejsc w warsztatach.

Zastępca dyrektora Ośrodka wyjaśnił, że dokonując rozdysponowania środków na zadania, zawsze kierowano się zasadą, iż najbardziej potrzebne osobom niepełnosprawnym są przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze oraz likwidacja barier architektonicznych, technicznych i w komunikowaniu się i na te zadania przekazywane były największe środki, poza dofinansowaniem działalności warsztatów terapii zajęciowej, dokonywanym zgodnie z algorytmem. Zdaniem wyjaśniającego, osobom niepełnosprawnym w pierwszej kolejności należy umożliwić wykonywanie podstawowych i codziennych czynności życiowych.

(dowód: akta kontroli str. 82-83,100-145)

1.3. Ośrodek nie ustalał zapotrzebowania na poszczególne rodzaje pomocy świadczonej na rzecz osób niepełnosprawnych na lata 2011-2013.

Hierarchia potrzeb w zakresie rehabilitacji społecznej i możliwości ich udzielania osobom niepełnosprawnym wynikała pośrednio z rocznych planów finansowych wydatków środków Funduszu. Udział wydatków na finasowanie niżej wymienionych zadań, w wydatkach środków Funduszu ogółem, był następujący:

- tworzenie i działanie warsztatów terapii zajęciowej: 66,5% w 2011 r., 47,0% w 2012 r. oraz 66,8% w 2013 r.,
- zaopatrzenie w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze: 14,6% w 2011 r., 15,7% w 2012 r. i 15,1% w 2013 r.,
- likwidacja barier architektonicznych, technicznych oraz w komunikowaniu się: 12,2% w 2011 r., 13,9% w 2012 r. i 14,1% w 2013 r.,
- udział w turnusach rehabilitacyjnych: 6,5% w 2011 r., 22,2% w 2012 r. i 3,8% w 2013 r.,
- udział w imprezach dotyczących sportu, kultury, rekreacji i turystyki: 0,2% w 2011 r., 1,3% w 2012 r. i 0,2% w 2013 r.,
- usługi tłumacza języka migowego lub tłumacza przewodnika: nie wystąpiły.

W okresie objętym kontrolą wzrastała liczba wniosków o dofinansowanie zadań ze środków Funduszu z 3.279 w 2011 r. do 3.419 w 2012 r. oraz do 3.513 w 2013 r. Ośrodek rozpatrzył pozytywnie: 1.281 wniosków w 2011 r., 2.937 w 2012 r., i 1.215 w 2013 r., co stanowiło odpowiednio 39,1%, 85,9 % i 34,4% ogółem złożonych wniosków. Udział liczby wniosków rozpatrzonych pozytywnie w ogółem złożonych w latach 2011, 2012 i 2013 wnosił:

- dofinansowanie uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych: 21,5%, 92,6% i 9,8%,
- dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych: 27,1%, 47,7% i 37,1%,
- dofinansowanie likwidacji barier w komunikowaniu się: 59,1%, 85,8% i 23,3%,
- dofinansowanie likwidacji barier technicznych: 88,7%, 77,1% i 79,8%,
- dofinansowanie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze osób indywidualnych: 55,8%, 80,2% i 73,5%,
- dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny osób indywidualnych: 76,9%, 89,2% i 70,8%,

- dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny dla osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej: 100,0%, 50,0% i 100,0%,
- dofinansowanie sportu, kultury, rekreacji i turystyki: 53,8%, 100,0% i 27,7%.

Zastępca dyrektora Ośrodka wyjaśnił, że nie stosowano żadnych metod ustalania rocznych potrzeb i mierników efektywności poszczególnych rodzajów udzielanej pomocy, które można byłoby wykorzystać do ustalania potrzeb na poszczególne formy pomocy i do oceny stopnia ich faktycznego zaspokojenia, bowiem przepisy prawa nie obligowały do ich stosowania. Ustalanie potrzeb z wykorzystaniem mierników efektywności udzielanej pomocy nie pozwoliłoby na uzyskanie wymiernych korzyści (przy prawdopodobnie ogromnych nakładach finansowych i organizacyjnych), bowiem i tak każdorazowo wysokość środków, Zarząd PFRON ustala zgodnie z algorytmem, nie pytając PCPR-ów o ewentualne plany bądź zapotrzebowania.

(dowód: akta kontroli str. 5, 81-84,100-101,114,125,607-609)

1.4. Najwyższe kwoty środków Funduszu przyznane zostały na dofinansowanie kosztów tworzenia i działalności warsztatów terapii zajęciowej: 3.713.796 zł w 2011 r., 3.886.227 zł w 2012 r. i 4.009.716 zł w 2013 r. Wysokość środków Funduszu na realizację tego zadania na 2011 r. była zgodna z kwotą przyznaną przez Zarząd PFRON. Na 2012 r. środki Funduszu przyznane zostały w wysokości wyższej o 24.471 zł, niż kwota określona przez Zarząd PFRON. Wynikało to z przyznania przez Ośrodek ww. kwoty na wyposażenie warsztatu, w związku z utworzeniem z dniem 1 stycznia 2012 r. dodatkowych 10 miejsc. Z kolei na 2013 r. środki Funduszu przyznane zostały w wysokości wyższej o 73.980 zł, niż kwota określona przez Zarząd PFRON, w związku z przyznaniem dofinansowania do 20 miejsc utworzonych z dniem 1 października 2013 r. w jednym warsztacie.

W latach objętych kontrolą zaplanowane środki na realizację poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej wykorzystane zostały w 100%.

(dowód: akta kontroli str. 100-101,114,125-126,146-166)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki, w przedstawionym wyżej zakresie, nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

2. Stosowane metody pomiaru realizacji zadań w zakresie rehabilitacji społecznej.

Opis stanu
faktycznego

2.1. Ośrodek nie dokonywał analiz i pomiaru skuteczności poszczególnych rodzajów pomocy świadczonej osobom niepełnosprawnym na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej.

Zastępca dyrektora Ośrodka w wyjaśnieniu podał, że dokonywanie takich pomiarów nie jest możliwe bez dodatkowych, na to przeznaczonych, środków Funduszu.

(dowód: akta kontroli str. 5-6,81-84,191-199)

2.2. Na realizację zadań z zakresu rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych wykorzystano środki finansowe w następującej wysokości:

- w 2011 r.: 6.098.985 zł, w tym 5.582.517 zł środki Funduszu i 516.468 zł środki Miasta Poznania (412.644 zł na działalność warsztatów terapii zajęciowej oraz 103.824 zł na koszty obsługi realizowanych zadań),

- w 2012 r.: 9.592.960 zł, w tym 8.271.196 zł środki Funduszu (algorytm) i 534.707 zł środki Miasta Poznania (431.803 zł na działalność warsztatów terapii zajęciowej oraz 102.904 zł na koszty obsługi realizowanych zadań) oraz 787.059 zł środki Funduszu na programu pilotażowy „Aktywny Samorząd”,
- w 2013 r.: 8.005.992 zł, w tym 6.003.395 zł środki Funduszu (algorytm) i 550.546 zł środki Miasta Poznania (445.409 zł na działalność warsztatów terapii zajęciowej oraz 105.137 zł na koszty obsługi realizowanych zadań) oraz 787.059 zł środki Funduszu na ww. programu pilotażowy i 2.856 zł środki Miasta Poznania na ww. program.

W ramach zadań dofinansowanych środkami Funduszu przyznanymi według algorytmu dofinansowano:

- pobyt na turnusach rehabilitacyjnych: 451 osobom w 2011 r., 2.253 osobom w 2012 r. i 282 osobom w 2013 r.,
- likwidację barier architektonicznych: 31 osobom w 2011 r., 52 osobom w 2012 r. i 38 osobom w 2013 r.,
- likwidację barier w komunikowaniu się: 23 osobom w 2011 r., 103 osobom w 2012 r. i 27 osobom w 2013 r.,
- likwidację barier technicznych: 126 osobom w 2011 r., 105 osobom w 2012 r. i 146 osobom w 2013 r.,
- zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze: 705 osób w 2011 r., 962 osoby w 2012 r., 778 osób w 2013 r.,
- zaopatrzenie w sprzęt rehabilitacyjny: 20 osobom w 2011 r., 33 osobom w 2012 r., 17 osobom w 2013 r.,
- zaopatrzenie w sprzęt rehabilitacyjny: jednemu podmiotowi w 2011 r. i w 2012 r. oraz 2 podmiotom w 2013 r.,
- imprezy sportowe, kulturalne rekreacyjne i turystycznych dla 1.218 osób w 2011 r., 2.013 osób w 2012 r. i 1.323 osób w 2013 r.,
- działalność 9 warsztatów terapii zajęciowej, które zajęciami objęły 251 uczestników w 2011 r., 261 uczestników w 2012 r. i 271 uczestników średniorocznie w 2013 r.

W ramach realizowanego programu pilotażowego „Aktywny Samorząd” dofinansowano:

- zakup sprzętu komputerowego lub sprzętu elektronicznego z oprzyrządowaniem: 28 osobom w 2012 r. i 55 osobom w 2013 r.,
- udział w szkoleniach w zakresie obsługi nabytego, w ramach programu, sprzętu elektronicznego: 8 osobom w 2013 r.,
- zakup wózków o napędzie elektrycznym: 24 osobom w 2012 r. i 8 osobom w 2013 r.,
- utrzymanie sprawności technicznej wózków o napędzie elektrycznym: 21 osobom w 2012 r. i jednej osobie w 2013 r.,
- zakup urządzeń brajlowskich: 22 osobom w 2012 r.,
- zakup urządzeń lektorskich: 23 osobom w 2012 r.,
- zakup oprzyrządowania do samochodów: 13 osobom w 2012 r. i 3 osobom w 2013 r.,
- uzyskanie prawa jazdy kategorii B: jednej osobie w 2012 r. i 3 osobom w 2013 r.,
- zakup protezy kończyn, w których zastosowano nowoczesne rozwiązania: 7 osobom w 2013 r.,
- utrzymanie aktywności zawodowej poprzez zapewnienie opieki dla osoby zależnej (opłata za żłobek lub przedszkole): 4 osobom w 2012 r. i 14 osobom w 2013 r.,
- uzyskanie wykształcenia na poziomie wyższym: 296 osobom w 2013 r.

Ośrodek nie posiadał dokumentów świadczących o efektach osiągniętych w wyniku realizacji ww. zadań dofinansowanych środkami Funduszu. Wyjątek od powyższego stanowi dofinansowanie działalności warsztatów terapii zajęciowej. Efektem

realizacji tego zadania było podjęcie pracy przez 3 uczestników w każdym roku, objętym kontrolą.

Kierownik Sekcji ds. Rehabilitacji Społecznej Osób Niepełnosprawnych, zwanej dalej Sekcją ds. rehabilitacji wyjaśniła, że niedokonywanie pomiarów skuteczności poszczególnych rodzajów pomocy świadczonej z udziałem środków Funduszu spowodowane było nie tylko brakiem odpowiednich wskaźników ale niewystarczającą obsadą kadrową oraz brakiem możliwości ich wykorzystania.

(dowód: akta kontroli str. 167-199, 223-242, 888-891)

2.3. Finasowaniem kosztów działalności warsztatów terapii zajęciowej w latach 2011-2013 objęte były wszystkie działające na terenie Poznania warsztaty terapii zajęciowej. Jedynym kryterium przydziału środków finansowych na ich funkcjonowanie była liczba uczestników wnioskowana przez kierowników warsztatów i akceptowana przez Ośrodek. Do warsztatów terapii zajęciowej uczęszczało 251 osób w 2011 r., 261 osób w 2012 r. oraz 266 osób w okresie od stycznia do września 2013 r. i 286 od października 2013 r. W 3 warsztatach (spośród 9) wzrosła w ww. latach liczba miejsc z 35 do 40 osób, z 25 do 35 osób i z 30 do 50 osób. Wzrost liczby miejsc w placówkach wynikał ze zgłoszonych przez ich kierowników potrzeb i był niezależny od osiągniętych przez te placówki wyników.

Koszty działalności warsztatów terapii zajęciowej sfinansowane środkami Funduszu i środkami Miasta Poznania wynosiły łącznie 4.126.440 zł w 2011 r., 4.318.030 zł w 2012 r. oraz 4.453.983 zł w 2013 r. Średni, roczny koszt działalności warsztatów, przypadający na jednego uczestnika wynosił:

- 16.440 zł rocznie dla każdego, spośród 9 funkcjonujących warsztatów w 2011 r.,
- 16.544 zł rocznie dla warsztatu w 2012 r., przy czym dla 8 warsztatów -16.440 zł rocznie a dla jednego warsztatu - 17.216,86 zł rocznie. Wzrost średniego kosztu działalności w jednym warsztacie do wysokości 17.216,86 zł rocznie wynikał ze zwiększenia, średnio na jednego uczestnika kosztów o 776,86 zł rocznie, w związku z doposażeniem warsztatu, związanym ze zwiększeniem o 10 osób liczby jego uczestników,
- 16.435,36 zł rocznie dla warsztatu w 2013 r. przy czym dla 7 warsztatów – 16.440 zł rocznie, dla 1 warsztatu - 16.404,15 zł rocznie z uwagi m.in. na nie sfinansowanie kosztów uczestnictwa w okresie od 1 do 25 stycznia 2013 r. jednej osoby nieposiadającej ważnego orzeczenia o niepełnosprawności (32,62 zł średnio na osobę), oraz dla jednego warsztatu – 16.439,94 zł rocznie.

(dowód: akta kontroli str. 412-413, 518-522)

Ośrodek nie porównywał efektywności działań poszczególnych warsztatów terapii zajęciowej, dokonywał natomiast oceny rocznych sprawozdań z ich działalności, informując organy prowadzące warsztaty, iż przedłożone sprawozdania zawierają wszystkie informacje określone w § 21 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej³ a środki przeznaczone na działalność warsztatu zostały wydatkowane zgodnie z przeznaczeniem. Ośrodek nie posiadał pełnych danych o liczbie uczestników warsztatów terapii zajęciowej, którzy podjęli zatrudnienie. Wg informacji dotyczących warsztatu terapii zajęciowej sporządzanych przez Ośrodek, do 8 stycznia roku następującego po okresie sprawozdawczym, zatrudnienie podjęło 9 osób, tj. po 3 osoby w każdym roku spośród lat 2011-2013, w tym po jednej osobie uczęszczającej do 3 warsztatów i po 3 osoby uczęszczające do 2 warsztatów. W sprawozdaniach z działalności merytorycznej kierownicy warsztatów wykazali

³ Dz. U. Nr 63, poz. 587

natomiast, że spośród 80 osób, które opuściły w ww. latach warsztaty terapii zajęciowej, m.in. 12 osób uczęszczających do 5 warsztatów opuściło je z powodu przeniesienia do środowiskowego domu samoopieki lub domu pomocy społecznej a 4 osoby skreślone zostały z listy uczestników z powodu zgonu. Trzy warsztaty wykazały, iż 5 osób opuściło je z powodu podjęcia zatrudnienia a jeden warsztat podał, że 6 osób opuściło go z kilku powodów łącznie, w tym w związku z podjęciem zatrudnienia. Jedna osoba, która podjęła zatrudnienie (w 2011 r.), była uczestnikiem warsztatu, w którym zwiększono liczbę miejsc z 25 do 35 od 1 stycznia 2012 r. Średni roczny koszt działalności warsztatu, przypadający na jedną osobę, która podjęła zatrudnienie wynosił 16.440 zł dla każdego warsztatu w każdym roku z lat 2011-2012 oraz 16.428,05 zł w 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 412-413,419-447,518-522,899)

2.4. Ośrodek nie dokonywał analiz efektów uczestnictwa osób niepełnosprawnych w turnusach rehabilitacyjnych w latach 2011-2013. Przedmiotowe dane zamieszczane były w kartach informacyjnych, sporządzanych odrębnie dla każdego uczestnika, przez organizatorów turnusów⁴.

Analiza 10 spraw wykazała, że w informacjach o przebiegu turnusu usprawniająco-rekreacyjnego wpisywano rodzaj i charakter zajęć, w których uczestniczyła osoba niepełnosprawna. W 6 kartach nie wpisano w ogóle efektów uzyskanych na turnusie a w 4 kartach, jako uzyskany efekt terapii, zamieszczone zostały wpisy sformułowane w sposób ogólnikowy i uniemożliwiający na ich podstawie dokonanie pomiaru efektów turnusu.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji w wyjaśnieniu podała, że efekty turnusów rehabilitacyjnych nie były analizowane, gdyż nie widziała takiej potrzeby i możliwości, z uwagi na niedysponowanie stosownymi materiałami i miernikami umożliwiającymi pomiar efektywności turnusów oraz ze względu na ograniczone możliwości kadrowe. W informacjach o przebiegu turnusów rehabilitacyjnych nie są wykazywane ich wymierne efekty, stąd nie mogą one stanowić podstawy pomiaru efektów.

(dowód: akta kontroli str. 523-547,881-883, 899)

2.5. W kontrolowanym okresie, liczba składanych wniosków o dofinansowanie wózków inwalidzkich o napędzie ręcznym wynosiła: 75 w 2011 r., 96 w 2012 r. oraz 63 w 2013 r. Ośrodek pozytywnie rozpatrzył 40 wniosków w 2011 r., 72 wnioski w 2012 r. i 57 wniosków w 2013 r. przyznając dofinansowanie w łącznej wysokości odpowiednio: 67.056 zł, 141.289 zł oraz 122.133 zł. Potrzeby na wózki o napędzie ręcznym zaspokojone zostały więc w 53,3% w 2011 r. w 75,0% w 2012 r. i 90,4% w 2013 r. W ujęciu wartościowym, zapotrzebowanie na dofinansowanie zakupu wózków inwalidzkich także wzrosło z 48,8% w 2011 r. do 90,8% w 2013 r. Dofinansowanie do zakupu wózków inwalidzkich o napędzie ręcznym przyznawane było, w każdym przypadku, po złożeniu kompletnego wniosku, według kolejności ich złożenia i do wysokości posiadanych na ten cel środków. Bezwzględny warunkiem było m.in. zlecenie od lekarza specjalisty na zakup wózka, wraz z potwierdzeniem prawa do pełnej lub częściowej refundacji środkami NFZ.

Ośrodek, w ramach programu „Aktywny Samorząd”, pozytywnie rozpatrzył 24 wnioski o przyznanie dofinansowania zakupu wózków inwalidzkich o napędzie elektrycznym w 2012 r. i 8 wniosków w 2013 r., co stanowiło 85,7% wniosków złożonych w 2012 r. i 26,7% złożonych w 2013 r.

⁴ na wzorach stanowiących załączniki nr 7 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz. U. Nr 230, poz. 1694)

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji wyjaśniła, że przyznając dofinansowanie do zakupu wózków inwalidzkich o napędzie ręcznym nie stosowano kryterium przyznawania pomocy w pierwszej kolejności osobom, którym umożliwiłoby to aktywizację zawodową, gdyż Ośrodek postanowił wszystkich niepełnosprawnych traktować równo. Przyczyną rozpatrzenia pozytywnie tylko 8 wniosków spośród 30 złożonych w 2013 r., w ramach programu pilotażowego, były ustalone przez Zarząd PRFON kryteria ich przyznawania. Przy przyznawaniu pomocy w tej formie preferowane były osoby niepełnosprawne aktywne zawodowo, posiadające dysfunkcję uniemożliwiającą samodzielne poruszanie się za pomocą wózka o napędzie ręcznym. Osobom tym, mimo że spełniały wymogi formalne pozytywnego rozpatrzenia wniosku, to z uwagi na osiągnięcie niższej punktacji, niż wnioskodawcy ubiegający się o pomoc innego rodzaju, odmówiono przyznania pomocy.

(dowód: akta kontroli str. 551-598,889-890)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki, w przedstawionym wyżej zakresie, nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

3. Udzielanie pomocy beneficjentom.

Opis stanu
faktycznego

3.1. Liczba osób korzystających z zajęć w warsztatach terapii zajęciowej przez okres powyżej roku nieznacznie zmniejszyła się z 249 według stanu na dzień 1 stycznia 2010 r. do 248 według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r., natomiast średnia ich wieku zwiększyła się odpowiednio z 31 do 35 lat. Najdłuższy okres korzystania z zajęć w warsztacie uległ także wydłużeniu z 16 lat według stanu na dzień 1 stycznia 2010 r., co odnosiło się do 9 osób w wieku, średnio 35 lat do 19 lat według stanu na 31 grudnia 2013 r., co odnosiło się do 6 osób w wieku średnio 38 lat.

Uczestnikami najdłużej korzystającymi z zajęć były osoby uczęszczające do Warsztatu Terapii Zajęciowej „Przylesie” (tj. 9 osób korzystających z warsztatu przez okres 16 lat, według stanu na początek 2010 r. i 6 osób korzystających przez okres 19 lat, według stanu na koniec 2013 r.). Warsztat ten, dysponujący 21 miejscami w latach 2011-2013, opuściła 1 osoba (w 2011 r.), 3 osoby (w 2012 r.) i 4 osoby (w 2013 r.) z powodu: zatrudnienia (1 osoba), wyczerpania oferty terapeutycznej (1 osoba), zgonu (1 osoba), spraw rodzinnych i osobistych (4 osoby) oraz formalnych (1 osoba). Ww. warsztat był jednocześnie placówką, do której najwięcej osób oczekiwało na przyjęcie, tj. 9 osób na koniec 2011 r. (20,9% oczekujących), 12 osób na koniec 2012 r. (23,1% oczekujących) i 14 osób na koniec 2013 r. (26,4% oczekujących). Kierownik tego warsztatu, w sprawozdaniach z rocznej działalności zamieścił informacje, o których mowa w § 21 ust. 2 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej, które sformułowane zostały w sposób ogólny i łączny dla określonych zagadnień lub grup uczestników. W sprawozdaniach nie przedstawiano informacji o okresie korzystania przez osoby niepełnosprawne z warsztatów oraz o postępach poczynionych przez poszczególnych uczestników i podjętych w stosunku do nich decyzji przez radę programową, w ramach dokonanej oceny realizacji indywidualnego programu rehabilitacji.

Ośrodek nie posiadał dokumentów umożliwiających ustalenie przyczyn długotrwałego pobytu osób w warsztatach i nie weryfikował ich postępów w rehabilitacji w toku corocznie przeprowadzanych kontroli warsztatów terapii zajęciowej. Zagadnienie dotyczące długotrwałości pobytu osób w warsztacie

i przyczyn tego stanu nie było ujmowane w sprawozdaniach z działalności warsztatów terapii zajęciowej.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji, w wyjaśnieniu podała, że nie analizuje czasookresu pobytu uczestników i przyczyn tego stanu dlatego, że do zadań rady programowej należy ocena czy stosunkowo długi okres pobytu części uczestników jest uzasadniony z punktu widzenia celów działalności warsztatów terapii zajęciowej, a ponadto nie dysponuje ona dokumentami świadczącymi o przyczynach tego stanu. Rada programowa, przy dokonywaniu trzyletniej oceny, wskazuje na celowość lub brak celowości dalszego pobytu uczestnika w warsztacie.

(dowód: akta kontroli str.412-418, 448-517,889,899)

3.2. Ośrodek, w latach 2011-2013 nie prowadził rejestrów osób oczekujących na przyjęcie do warsztatu terapii zajęciowej. Nie dokonywał też oceny zapotrzebowania na miejsca w warsztatach terapii zajęciowej. Warsztaty terapii zajęciowej wykazały w sprawozdaniach z rocznej działalności liczbę osób oczekujących na przyjęcie, tj. 43 osoby na koniec 2011 r. przez 9 warsztatów, 52 osoby na koniec 2012 r. przez 8 warsztatów i 53 osoby na koniec 2013 r. przez 9 warsztatów.

Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Poznaniu, pismami z dnia 23 grudnia 2011 r. i 15 czerwca 2012 r., przekazał informacje o wydanych orzeczeniach o stopniu niepełnosprawności osób ze wskazaniem do warsztatu terapii zajęciowej. W ww. pismach ujęto 38 osób w formie zanonimizowanej (14 osób w piśmie z 2011 r. i 24 osoby w piśmie z 2012 r.) w wieku od 16 do 38 lat podając m.in. informacje o stopniu niepełnosprawności i okresie ważności wydanego orzeczenia każdej wykazanej osoby. Dane te nie były wykorzystywane w bieżącej działalności Ośrodka. Zastępca dyrektora Ośrodka podał, że ww. informacje miały charakter poglądowy, co do liczby osób, które otrzymały orzeczenia ze wskazaniem do warsztatu terapii zajęciowej. Nie wniosły one nic do działalności Ośrodka i nie miały wpływu na realizację ustawowych zadań. Obowiązujące przepisy nie definiują obowiązku zbierania przedmiotowych informacji i w oczywisty sposób nie regulują ich ewentualnego wykorzystania.

(dowód: akta kontroli str. 8-13, 415,889)

3.3. Ośrodek nie podejmował w latach 2011-2013 działań w celu umożliwienia zatrudnienia uczestnikom warsztatów terapii zajęciowej, gdyż – według wyjaśnienia kierownika Sekcji ds. rehabilitacji – przedmiotowe działania nie należą do kompetencji Ośrodka.

(dowód: akta kontroli str. 8,889)

3.4. W realizację zadań dofinansowanych środkami Funduszu angażowane były w latach 2011-2013 środki własne beneficjentów lub z innych źródeł w zakresie wymaganym m.in. przepisami § 13 ust. 1 i ust .4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych⁵, zwanego dalej rozporządzeniem o zadaniach powiatu oraz art. 10b ust. 2, i 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej.

(dowód: akta kontroli str. 412-413,599-606)

3.5. Warsztaty terapii zajęciowej w latach 2011-2013 prowadziły działalność i jej finansowanie na podstawie umów:

⁵ j.t. Dz. U. z 2013 r. Nr 1190

- o dofinansowaniu kosztów utworzenia i działalności warsztatu terapii zajęciowej, zawartych w 2003 r. i 2005 r. pomiędzy Miastem Poznań i organem prowadzącym warsztat; dotyczy 2 warsztatów,

- o utworzeniu warsztatu terapii zajęciowej, zawartych w latach 1994-2001 r. pomiędzy Wojewódzkim Ośrodkiem ds. Zatrudnienia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu lub Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych a organem prowadzącym warsztat oraz na podstawie umów o finansowaniu kosztów działalności warsztatu terapii zajęciowej zawartych w latach 2000-2002 pomiędzy Miastem Poznań a organem prowadzącym warsztat – dotyczy 7 warsztatów terapii zajęciowej,

- o dofinansowaniu realizacji zadania publicznego polegającego na prowadzeniu warsztatu terapii zajęciowej (dotyczy 10% całkowitego kosztu działalności) zawieranych corocznie pomiędzy Miastem Poznań a organem prowadzącym warsztat – dotyczy 9 warsztatów.

Ww. umowami (wraz z aneksami) określono: liczbę uczestników warsztatu, liczbę pracowników, liczbę etatów, wykaz stanowisk i wymagane kwalifikacje pracowników warsztatu, wysokość środków finansowych niezbędnych do utworzenia (w latach poprzedzających okres objęty kontrolą NIK) warsztatu i prowadzenia rocznej działalności z podziałem na rodzaje kosztów i źródła ich finansowania, tj. stosownie do § 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej.

W dniu 3 stycznia każdego roku, z lat objętych kontrolą, zawierane były aneksy do umów o finansowaniu kosztów działalności, którymi wprowadzano postanowienia, iż ustalenie wysokości środków finansowych na działalność warsztatu danego roku nastąpi po dokonaniu przez Radę Miasta Poznania podziału środków przyznanych powiatowi przez Zarząd PFRON a do czasu podjęcia ww. uchwały maksymalne dofinansowanie ze środków Funduszu kosztów działalności wyniesie 90% tych kosztów. Wysokość środków na działalność warsztatu w danym roku, z uwzględnieniem podziału na poszczególne rodzaje kosztów zaliczonych do kosztów działalności warsztatu oraz wysokości udziału środków Funduszu w ich finansowaniu (tj. 90%) i wysokości kwoty dofinansowania określana była w kolejnych aneksach zawartych w 10. dniu (w 2011 r.), 3. dniu (w 2012 r.) i 10. dniu (2013 r.) od dnia przyjęcia uchwały rady powiatu, określającej zadania, na które przeznaczają środki Funduszu.

W latach 2011-2013 środki Funduszu przekazywane były w terminach zgodnych z określonymi w umowach.

(dowód: akta kontroli str. 412-413,617-660,665-666)

3.6. Koszty działalności 9 warsztatów terapii zajęciowej w 2011 r. i w 2012 r. oraz 8 warsztatów w 2013 r. finansowane były w 90% środkami Funduszu i w 10 % środkami Miasta Poznania, stosownie do art. 10b ust. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej. Wysokość poniesionych wydatków uwzględniała dyspozycję określoną w § 5 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym⁶ i była zgodna z wielkościami określonymi w planach finansowych warsztatów. Jeden warsztat terapii zajęciowej (tj. Warsztat Terapii Zajęciowej „Koniczynka”) w sprawozdaniu za 2013 r. wykazał, że z ogólnej kwoty wydatków wynoszących 574.145,15 zł na środki Funduszu przypadła kwota 516.796,32 zł, co stanowiło o przekroczeniu o 65,68 zł równowartości 90% kosztów całkowitych. Ustalono, iż

⁶ Dz. U. Nr 88, poz. 808 ze zm.

koszty działalności w ww. wysokości podlegały sfinansowaniu środkami Funduszu do kwoty 516.730,64 zł i środkami Miasta Poznania do kwoty 57.414,51 zł. W związku z dokonanymi w czasie kontroli NIK zwrotem, na rachunek Ośrodka, środków Funduszu m.in. w wysokości 65,68 zł, ww. obowiązująca proporcja sfinansowania kosztów działalności warsztatu terapii zajęciowej „Koniczynka” w 2013 r. została zachowana.

(dowód: akta kontroli str. 412-413,665-666,678-687)

3.7. Na podstawie losowo dobranej próby 17 wniosków o dofinansowanie ustalono, iż 13 wniosków zostało rozpatrzonych w okresie od 1 dnia do 10 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku, 2 wnioski w okresie od 2 tygodni do 3,5 miesięcy od terminu wyznaczonego do uzupełnienia wniosku (brak udokumentowania daty uzupełnienia wniosku), natomiast dwa wnioski nie zostały załatwione. O sposobie rozpatrzenia wniosku, 10 wnioskodawców poinformowanych zostało w okresie od 4 do 19 dni od rozpatrzenia wniosku, natomiast w odniesieniu do pięciu wnioskodawców, Ośrodek nie udokumentował daty doręczenia pisma informującego o sposobie jego rozpatrzenia. Wnioski osób, niebędących osobami fizycznymi niepełnosprawnymi (dotyczy 2 spraw) składane były do końca listopada roku poprzedzającego realizację zadania, stosownie do § 12 ust. 1 rozporządzenia o zadaniach powiatu. W pięciu (spośród 17) przypadkach wyznaczony został termin do uzupełnienia wniosku, o czym wnioskodawcy informowani byli w dniu ich składania. W czterech przypadkach wyznaczono 30-dniowy termin do uzupełnienia wniosku o wskazane dokumenty, a w jednym przypadku wyznaczono termin 6-dniowy, co było zgodne z § 12 ust. 3 rozporządzenia o zadaniach powiatu.

(dowód: akta kontroli str.610-616)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. W umowach określających zasady działalności dwóch warsztatów terapii zajęciowej w sposób niejednolity zostały uregulowane procedury dotyczące oprocentowania środków Funduszu pozostających na rachunkach bankowych obsługujących warsztaty. Według umowy o utworzeniu Warsztatu Terapii Zajęciowej „Śmiałek”, odsetki naliczane przez bank miały być wykazywane w sprawozdaniu finansowym i podlegać zwrotowi w terminie i na konto wskazane przez dysponenta środków. Z kolei, według umowy o finansowaniu kosztów działalności tego warsztatu, kwota środków przypadająca na kwartał podlegać powinna pomniejszeniu o odsetki naliczone przez bank, wykazywane w sprawozdaniach za okresy kwartalne.

W przypadku Warsztatu Terapii Zajęciowej „Pomost”, według umowy o utworzeniu warsztatu, odsetki otrzymane z oprocentowania miały pozostawać na rachunku bankowym warsztatu i stanowić dodatkowe źródło przychodów przeznaczonych wyłącznie na potrzeby statutowe warsztatu, w ramach preliminarza kosztów na dany rok. Z kolei, według umowy o finansowaniu kosztów działalności warsztatu „Pomost”, kwota środków przypadająca na kwartał podlegać miała pomniejszeniu o odsetki naliczone przez bank, wykazywane w sprawozdaniach za okresy kwartalne.

Ośrodek przekazywał na działalność warsztatów w I kwartale każdego roku (2011-2013), środki Funduszu w wysokościach ustalanych niezgodnie z zasadami określonymi w umowach o finansowaniu ich działalności. Polegało to na przekazywaniu środków w wysokościach odpowiadających transzy kwartalnej, bez pomniejszenia o naliczone oprocentowanie za IV kwartał. Odsetki za ten kwartał odprowadzane były przez warsztaty bezpośrednio na rachunek Ośrodka.

Umowami o finansowaniu kosztów działalności 9 warsztatów postanowiono natomiast, iż środki Funduszu przekazywane będą na wyodrębniony rachunek

kwartalnie, po pomniejszeniu o kwotę odsetek wykazywaną w przedkładanych sprawozdaniach za okresy kwartalne. Faktycznie dotyczyło to trzech warsztatów (w tym Warsztatu Terapii Zajęciowej „Śmiałek”), gdyż sześć z nich (w tym Warsztatu Terapii Zajęciowej „Pomost”) nie wykazywało w sprawozdaniach finansowych oprocentowania środków na rachunkach bankowych. Ośrodek nie posiadał dokumentów świadczących o przyczynach tego stanu. Zagadnienie to nie było też objęte przedmiotem kontroli przeprowadzanych corocznie w warsztatach. W toku kontroli NIK, kierownicy tych sześciu warsztatów terapii zajęciowej poinformowali kierownika Sekcji ds. rehabilitacji, iż przyczyną niewykazywania w sprawozdaniach oprocentowania było nienaliczanie przez banki odsetek od zgromadzonych środków Funduszu na tych rachunkach, zgodnie z zawartymi umowami o ich prowadzenie. Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji w wyjaśnieniu podała, że podjęła próbę uregulowania w sposób jednoznaczny wszystkich praw i obowiązków stron w jednej umowie, opracowując projekt takiej umowy, lecz bezskutecznie. Zamierza ponownie przeanalizować obowiązujące umowy, w celu jednoznacznego ustalenia praw i obowiązków z dostosowaniem ich do potrzeb i obowiązującego stanu prawnego.

(dowód: akta kontroli str. 412-413,617-621,665-677,887)

2. W terminie niezgodnym z § 12 rozporządzenia o zadaniach powiatu, tj. po 30 dniach od złożenia kompletnego wniosku, załatwionych zostało 11 (spośród 15) spraw, mianowicie:

- 7 spraw zostało rozpatrzonych w okresie od 2 do 3,5 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku,

- 4 sprawy rozpatrzone zostały dwuetapowo, tj. poprzez zakwalifikowanie ich jako wnioski znajdujące pokrycie w planie finansowym wydatków Funduszu, którą to czynność dokonano w okresie od 2 do 4 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku a następnie poprzez przyznanie dofinansowania, co miało miejsce w 3 przypadkach w okresie od 5 do 8 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku, a w jednym przypadku – stosownie do prośby wnioskodawcy - w ciągu 10 miesięcy od złożenia kompletnego wniosku. Przyczyną dwuetapowego rozpatrzenia wniosków było m.in. wyznaczenie, po stwierdzeniu zabezpieczenia środków, terminu wizji lokalnych w miejscach planowanej realizacji zadań, dotyczących barier architektonicznych lub technicznych, i następnie przeprowadzenie tych wizji .

Jeden wniosek⁷ nie został załatwiony, a o fakcie tym wnioskodawca nie został poinformowany przez Ośrodek. Kolejny natomiast wniosek⁸ o dofinansowanie imprezy rekreacyjnej w 2011 r. nie został załatwiony w sposób określony w § 12 ww. rozporządzenia. Załatwienie tego wniosku oraz pozostałych wniosków dotyczących dofinansowania imprez sportowych, kulturalnych, rekreacyjnych i turystyki w roku 2011 oraz wszystkich wniosków z tego zakresu złożonych na 2013 r., polegało na przyznaniu każdemu wnioskodawcy kwoty po 1.000 zł, niezależnie od liczby złożonych przez niego wniosków. Następnie, Ośrodek zobowiązał wnioskodawców do wskazania tych wniosków, które mają być rozpatrzone i będą finansowane z przyznanej kwoty.

Wnioskodawcy, o sposobie rozpatrzenia 8 wniosków zostali poinformowani w terminie do 7 dni od daty ich rozpatrzenia, a 2 wniosków - w 11 oraz 19 dniu od daty rozpatrzenia wniosku. W przypadku 5 spraw, brak było dowodu dokumentującego doręczenie wnioskodawcy pisma o sposobie załatwienia sprawy. Według § 12 ust. 3b rozporządzenia o zadaniach powiatu, właściwa jednostka

⁷ Wniosek nr MOPR. VII. 40524-1. 38.12 z dnia 9 stycznia 2012 r.

⁸ Wniosek nr MOPR. VII. 40525/2/2011 z dnia 10 listopada 2010 r.

organizacyjna samorządu terytorialnego informuje wnioskodawcę o sposobie rozpatrzenia wniosku w terminie 10 dni od dnia rozpatrzenia kompletnego wniosku.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji, w wyjaśnieniu, podała m.in.: że zasadniczą przyczyną rozpatrzenia spraw po obowiązującym 30-dniowym terminie były, i są nadal braki kadrowe. Duża liczba składanych corocznie wniosków uniemożliwia ich rozpatrywanie w ustawowym terminie. W odniesieniu do dofinansowania likwidacji barier architektonicznych, 30-dniowy termin na załatwienie sprawy jest terminem nierealnym, m.in. z uwagi na konieczność dokonania, w toku postępowania, wizji lokalnej. Wnioski o dofinansowanie sportu, kultury, turystyki i rekreacji w 2011 i 2013 r. nie były rozpatrywane indywidualnie, gdyż mając ograniczone na ww. lata środki finansowe, Ośrodek zdecydował, by osobom niepełnosprawnym przyznać przede wszystkim pomoc indywidualną, kosztem wspomagania tych imprez. Niedotrzymanie terminu zawiadomienia o sposobie rozpatrzenia wniosków wynikało z opóźnienia w przygotowaniu pism do wysyłki z powodu natłoku załatwianych spraw a przyczyną braku udokumentowania zawiadomienia wnioskodawcy o powyższym były zaniedbania dotyczące potwierdzeń odbioru wysyłanych pism.

Zastępca dyrektora Ośrodka, w wyjaśnieniu podał też, że przyczyną braku możliwości dotrzymania 30 dniowego terminu na załatwienie wniosków złożonych do końca stycznia (około 60% ogółem złożonych na dany rok) było ustalanie przez Radę Miasta Poznania wydatków środków PFRON dopiero na przełomie marca i kwietnia danego roku.

(dowód: akta kontroli str. 98,600-606,611-616,886-887)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

4. Sprawowanie nadzoru nad wykorzystaniem środków przekazanych beneficjentom.

4.1. Uchwały Rady Miasta Poznania w sprawie określenia zadań realizowanych przez Miasto Poznań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych oraz wysokości środków Funduszu przeznaczonych na realizację tych zadań w latach: 2011, 2012 oraz 2013 określały łączną kwotę środków Funduszu przeznaczonych na realizację wszystkich zadań z zakresu rehabilitacji społecznej, realizowanych na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej, z wyodrębnieniem kwot na tworzenie i działanie warsztatów terapii zajęciowej. W ww. latach, środki Funduszu wydatkowane były na zadania i w wysokościach zgodnych z określonymi w ww. uchwałach.

Na zadania z zakresu rehabilitacji społecznej pozyskane zostały na lata 2012-2013 dodatkowe środki Funduszu na realizację programu pilotażowego „Aktywny Samorząd”. W związku z pozyskaniem dodatkowych środków, Rada Miasta Poznania nie wprowadzała stosownych zmian do ww. uchwał. Planowane wydatki tych środków włączone zostały do budżetu Miasta Poznania (w rozdziale 85295 - pozostała działalność), jako zadanie powiatu.

(dowód: akta kontroli str. 100-101,114,125-126,186-190,200-222)

4.2. Jednostki zewnętrzne, w tym Zarząd PFRON nie przeprowadzały kontroli Ośrodka, których przedmiotem byłyby zagadnienia z zakresu rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych, realizowane z udziałem środków Funduszu otrzymanych w latach 2011-2013. Zagadnienia te były natomiast przedmiotem kontroli i audytu wewnętrznego. Kontrolą wewnętrzną objęto zadania realizowane przez Sekcję ds. Rehabilitacji Społecznej Osób Niepełnosprawnych w zakresie: rozpatrywania spraw

i przyznawania dofinansowania zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze w 2011 r. oraz dofinansowania pobytu na turnusach rehabilitacyjnych w 2013 r. Audytem przeprowadzonym w 2011 r. objęto dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny i likwidację barier w komunikowaniu się w latach 2010-2011. W wyniku ww. kontroli oraz audytu wewnętrznego nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie wykorzystania i rozliczania środków Funduszu. Stwierdzono natomiast uchybienia i nieprawidłowości w zakresie sposobu lub terminu rozpatrywania spraw oraz dokumentowania tych czynności. Wskazano na konieczność podjęcia czynności porządkujących i modyfikujących przebieg działań a także stosowane wzory dokumentów. Zakresem kontroli i audytu nie objęto skuteczności i efektywności zadań realizowanych na rzecz niepełnosprawnych.

(dowód: akta kontroli str.243-256)

4.3. W pięciu umowach objętych kontrolą, dotyczących dofinansowania środkami Funduszu zadań z zakresu likwidacji barier architektonicznych, dofinansowania sportu, kultury, rekreacji i turystyki oraz zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, zawartych w latach 2011-2013, zamieszczone zostały następujące postanowienia:

a) zobowiązanie wnioskodawcy do umożliwienia w każdym czasie przedstawicielom organu dofinansującego przeprowadzenia kontroli w zakresie przedmiotu umowy, stosownie do § 14 ust. 2 pkt 9 rozporządzenia o zadaniach powiatu; w 4 umowach zobowiązano wnioskodawcę do udzielenia na żądanie organu dofinansującego pisemnych informacji o przebiegu oraz zaawansowaniu prac związanych z realizacją umowy,

b) zobowiązanie wnioskodawcy do przedłożenia oryginałów faktur lub rachunków wystawionych na wnioskodawcę, potwierdzających wysokość poniesionych kosztów, we wskazanym terminie a w 4 umowach - także zobowiązanie do przedłożenia dowodu pokrycia udziału własnego w kosztach zadania, stosownie do § 14 ust. 2 pkt 10 rozporządzenia o zadaniach powiatu,

c) sposób rozliczenia zadania, stosownie do § 14 ust. 2 pkt 11 rozporządzenia o zadaniach powiatu, a w 1 umowie (impreza dla osób niesłyszących) także zobowiązanie do przedłożenia zestawienia obejmującego m.in. opis zrealizowanego zadania z podaniem jego kosztów i źródeł ich sfinansowania.

W kontrolowanym okresie Ośrodek nie przeprowadzał kontroli realizacji zadań, objętych tymi pięcioma umowami oraz nie występował w czterech przypadkach o przesłanie pisemnych informacji o przebiegu ich realizacji.

Trzy zadania zrealizowane i rozliczone zostały w sposób zgodny z umowami. Brak pełnej zgodności w zakresie sposobu rozliczenia zadań z określonym w umowie wystąpił w odniesieniu do dwóch zadań, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszego wystąpienia pokontrolnego.

(dowód: akta kontroli str. 305-411)

4.4. W planach finansowych Ośrodka ustalanych na lata objęte kontrolą NIK, wyodrębnione zostało zadanie budżetowe pn. „Obsługa realizacji świadczeń dla osób niepełnosprawnych finansowanych środkami PFRON”. Podstawą określenia wysokości planowanych wydatków na to zadanie były roczne koszty wynagrodzeń osobowych w wysokości ustalonej szacunkowo na kwotę 79.190 zł na etat wraz z pochodnymi oraz przyjęcie, iż zadanie to będą realizowały 3 osoby w przeliczeniu na pełne etaty. Planowane wydatki ustalone w ww. sposób określono na kwotę 104.769 zł, zwiększoną do 105.784 zł na 2011 r., 104.934 zł na 2012 r. i 106.544 zł na 2013 r. W ciężar wydatków ww. zadania zaksięgowano część rocznych wynagrodzeń osobowych wraz z pochodnymi trzech osób, tj. w wysokości łącznej

103.824 w 2011 r., 102.904 zł w 2012 r. i 105.137 zł w 2013 r. Pozostała część wynagrodzeń osobowych z pochodnymi ww. osób tj. w wysokości 29.274 zł w 2011 r., 23.053 zł w 2012 r. i 21.100 zł, a także wynagrodzenia kolejnych dwóch osób w 2011 r. i trzech osób w latach 2012-2013, które realizowały zadania z zakresu rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych dofinansowane środkami Funduszu, odnoszone były w ciężar kosztów zadania budżetowego pn. „Wspieranie mieszkańców Poznania w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych”.

(dowód: akta kontroli str. 257-304)

4.5. Ośrodek nie zlecał zewnętrznym podmiotom wykonania zadań finansowanych w latach 2011-2013 ze środków Funduszu.

(dowód: akta kontroli str. 7)

4.6. W latach 2011-2013, każdy warsztat terapii zajęciowej, zgodnie z art. 10b ust. 6a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej, objęty był raz w roku kontrolą przeprowadzoną przez Ośrodek. Szczegółową kontrolą objęto dwa warsztaty terapii zajęciowej o najwyższych wydatkach tj. „Śmiałek” oraz „Przyjaciele”. Ośmioma kontrolami objęto działalność merytoryczną warsztatu, w tym: ważność posiadanych przez uczestników warsztatów orzeczeń i treść zawartych w nich wskazań w zakresie uczestnictwa w warsztatach, prawidłowość prowadzonej dokumentacji dotyczącej uczestników, prawidłowość w zakresie zatrudnienia i kwalifikacji kadry warsztatu, a 9 kontrolami - także gospodarkę finansową. Ww. kontrolami nie objęto natomiast kwalifikowania kandydatów na uczestników warsztatów oraz faktycznej organizacji pracy i zajęć w warsztacie, a jedną kontrolą - wszystkich zagadnień z zakresu merytorycznej działalności.

(dowód: akta kontroli str. 748-759,801-866)

4.7. Ośrodek, w latach 2011-2013, nie dofinansowywał uczestnictwa osób niepełnosprawnych w turnusach rehabilitacyjnych z udziałem środków europejskich.

(dowód: akta kontroli str. 186-190,899)

4.8. Z pobytu na 14-dniowym turnusie rehabilitacyjnym skorzystało: 451 osób w 2011 r., 2.253 osoby w 2012 r. i 282 osoby w 2013 r. W ww. latach nie zaistniał przypadek skrócenia okresu pobytu na turnusie rehabilitacyjnym, natomiast wystąpiły rezygnacje osób niepełnosprawnych z turnusów. Z uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym zrezygnowały 42 osoby w 2011 r., 173 osoby w 2012 r. i 31 osoby w 2013 r., w tym po przekazaniu środków Funduszu organizatorowi turnusu odpowiednio 4, 43 i 10 osób. Zwroty środków Funduszu z tego tytułu, dokonywane na podstawie § 12 ust. 1 pkt 9 lit. a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych⁹, wynosiły 2.280 zł w 2011 r., 42.255 zł w 2012 r. i 8.300 zł w 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 548-549)

4.9. Dyrektor Ośrodka, ustalając corocznie zasady przyznawania dofinansowania do pobytu na turnusach rehabilitacyjnych określił je w sposób zgodny z dyspozycją § 5 pkt 11 i 12 rozporządzenia w sprawie turnusów rehabilitacyjnych. Jednocześnie jako zasadę wprowadził przyznawanie pomocy według kolejności wpływu wniosków, aż do wyczerpania zaplanowanych na ten cel środków Funduszu.

W związku z wystarczającą - w ocenie zastępcy dyrektora Ośrodka - ilością środków przeznaczonych w 2012 r. na ww. rodzaj pomocy osobom niepełnosprawnym,

⁹ Dz. U. Nr 230, poz. 1694

dofinansowanie w tym roku otrzymały również osoby, które miały lekki stopień niepełnosprawności.

(dowód: akta kontroli str.100-137)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Kontrola 10 losowo wybranych spraw dotyczących dofinansowania uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych wykazała, że w każdym z tych przypadków brak było dokumentów potwierdzających sprawdzenie, na podstawie faktur i informacji o ich przebiegu, czy przekazane organizatorom środki Funduszu zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji w wyjaśnieniu podała, że sprawdzeniu podlegało tylko to, czy faktyczny koszt turnusu nie był niższy niż przyznane dofinansowanie. Wskazała również, że czynności te nie były dokumentowane, z powodu braku możliwości czasowych, z uwagi na dużą liczbę załatwianych spraw na stanowisku prowadzącym m.in. dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych.

(dowód: akta kontroli str. 523, 525, 883)

2. W pięciu umowach o dofinansowanie nie zobowiązano wnioskodawców do przedłożenia zestawienia dokumentów potwierdzających wydatkowanie środków Funduszu. Wymóg w przedmiotowym zakresie wynika z § 14 ust. 2 pkt 11 rozporządzenia o zadaniach powiatu.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji w wyjaśnieniu podała: obowiązek przedłożenia zestawienia dokumentów potwierdzających wydatkowane środki Funduszu z reguły nie jest wprowadzany do umów, na skutek przeoczenia tego wymogu. Większość spraw, strony rozliczają jednym lub kilkoma dokumentami, stąd rozliczanie zadania nie stanowiło problemu.

(dowód: akta kontroli str. 311-315,886)

3. Zadania zrealizowane na podstawie dwóch umów o dofinansowanie rozliczone zostały w sposób niezgodny z postanowieniami umów, w niżej podanym zakresie.

Umowa z dnia 26 czerwca 2013 r. o dofinansowanie kosztów wykonania i montażu platformy zewnętrznej dla osób niepełnosprawnych, drzwi balkonowych i dojazdu od chodnika do platformy o całkowitym koszcie 53,2 tys. zł i dofinansowaniu w kwocie 40,0 tys. zł: osoba fizyczna będąca stroną umowy, jako dokumenty świadczące o pokryciu wkładu własnego zadania przedłożyła 2 faktury wystawione w dniu 28 sierpnia 2013 r. za wykonanie chodnika i drzwi balkonowych w łącznej kwocie 15.147,74 zł na spółdzielnię mieszkaniową, będącą właścicielem zajmowanego przez stronę umowy mieszkania. Faktury, przed przedłożeniem ich w Ośrodku, opłacone zostały przez spółdzielnię mieszkaniową. Ośrodek uznał te faktury, za dowody dokumentujące pokrycie przez stronę umowy wkładu własnego, przekazując w dniu 18 września 2013 r. dofinansowanie w wysokości zgodnej z określoną w umowie. Według § 5 ust. 1 ww. umowy o dofinansowanie, wnioskodawca zobowiązuje się do przedłożenia oryginałów faktur lub rachunków wystawionych po dacie zawarcia umowy na wnioskodawcę za wykonane roboty i zakupione materiały oraz do przedłożenia dowodu uiszczenia udziału własnego lub zapłaty całego kosztu. W § 3 ww. umowy, wnioskodawca oświadczył natomiast, że posiada środki własne na wykonanie zadania będącego przedmiotem umowy w wysokości 13,2 tys. zł.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji w wyjaśnieniu podała, że faktury wystawione na spółdzielnię mieszkaniową z adnotacją, iż zostały one przez nią opłacone potraktowała jako dowód dokumentujący wniesienie wkładu własnego przez osobę

niepełnosprawną. Wkładem własnym, strony umowy są środki pochodzące z jego dochodów własnych, środki będące własnością innych osób fizycznych i jednostek organizacyjnych, w tym również spółdzielni mieszkaniowych.

Umowa z dnia 22 lipca 2013 r. o dofinansowanie kwotą 12 tys. zakupu sprzętu rehabilitacyjnego o wartości 20 tys. zł: rozliczając ww. zadanie, strona umowy przedłożyła fakturę VAT 459/08/13 z wskazaną datą wystawienia 10 sierpnia 2012 r. - zakup urządzenia rehabilitacyjnego o wartości 20 tys. zł, określając termin płatności na 30 dni oraz dowód PK potwierdzający wpłatę w dniu 20 sierpnia 2013 r. przez stronę umowy kwoty 8 tys. zł tytułem dopłaty do faktury 459/08/13, bez wskazania daty jej wystawienia i nabywcy. Ośrodek, w dniu 30 sierpnia 2013 r. sprawdził pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym ww. dokumenty, nie wnosząc do nich uwag. Na podstawie tych dokumentów przekazano środki dofinansowania w kwocie zgodnej z określoną w umowie. Według § 3 ust. 1 ww. umowy, wnioskodawca zobowiązany był do przedłożenia oryginałów faktur wystawionych po dacie zawarcia umowy, na wnioskodawcę przez sprzedawcę sprzętu oraz dowodu uiszczenia udziału własnego.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji wyjaśniła, że Środki Funduszu uruchomiła na podstawie faktury datowanej na dzień 20 sierpnia 2012 r. (dotyczy umowy o dofinansowanie zawartej w 2013 r.), gdyż faktura ta nie budziła jej wątpliwości - nie zauważyła bowiem, że wskazana na niej data dotyczy 2012 r.

W czasie kontroli NIK wpłynęła do Ośrodka nota korygująca z 29 sierpnia 2014 r., którą skorygowano datę wystawienia ww. faktury VAT z dnia 20 sierpnia 2012 r. na dzień 20 sierpnia 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 318-347,885-886)

4. Ośrodek, kontrolując działalność Warsztatu Terapii Zajęciowej „Śmiałek” za 2011 r. nie objął nią zagadnień z zakresu merytorycznej działalności warsztatu, co było niezgodne z § 22 ust. 2 pkt 1-4, 6 i 7 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej.

Przedmiotem kontroli warsztatów terapii zajęciowej: „Śmiałek” i „Przyjaciele” przeprowadzonych w roku 2011, 2012 oraz 2013 nie objęto kwalifikowania kandydatów na uczestników warsztatu, mimo iż były osoby oczekujące na ich przyjęcie. Było to niezgodne z § 22 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej.

W protokołach wymienionych kontroli, utrwalając fakty kontrolne w zakresie rodzaju posiadanych dokumentów lub wykonywanych czynności, nie dokonywano wpisów o ich porównaniu do wymogów określonych w wewnętrznych lub ogólnie obowiązujących przepisach prawnych (nie dotyczy planowanych wydatków określanych w umowach). I tak, nie udokumentowano:

- faktycznej organizacji pracy i zajęć w warsztacie i jej zgodności z postanowieniami rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej, regulaminu organizacyjnego warsztatu oraz z umową (§ 22 ust. 2 pkt 6 ww. rozporządzenia),
- prawidłowości realizacji planu działalności warsztatu i indywidualnych programów rehabilitacji (§ 22 ust. 2 pkt 7 ww. rozporządzenia),
- prawidłowości prowadzonej dokumentacji dotyczącej: działalności merytorycznej warsztatu, w tym działalności rady programowej oraz współpracy z rodzicami lub opiekunami uczestników (§ 22 ust. 2 pkt 3b i 3c ww. rozporządzenia),
- zgodności postanowień umowy ze stanem faktycznym (nie dotyczy wysokości wydatków) - (§ 22 ust. 2 pkt 5 ww. rozporządzenia),
- prawidłowości wykorzystania środków Funduszu (§ 22 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia).

Wyjaśnienie w sprawie przyczyn zaistnienia ww. faktów kontrolnych złożył zastępca dyrektora Ośrodka. Z treści wyjaśnień wynika, że niezamieszczenie jednoznacznych zapisów w zakresie danego zagadnienia i nieujęcie stosownej treści w zakresie tego zagadnienia w części protokołu przeznaczony na wpis nieprawidłowości i uchybień świadczy o niestwierdzeniu nieprawidłowości w zakresie tego zagadnienia. Nieobjęcie kontrolą działalności merytorycznej za 2011 r. wyjaśnił natomiast brakiem możliwości organizacyjnych po stronie Sekcji ds. rehabilitacji. Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji, która przeprowadzała kontrole działalności merytorycznej warsztatów terapii zajęciowej wyjaśniła m.in., że nie kontroluje prawidłowości realizacji indywidualnych programów rehabilitacji oraz postępów w rehabilitacji uczestników warsztatów, bowiem nie należy to do zadań Ośrodka. Ww. zadania należą do zadań rady programowej, nałożonych na ten organ dyspozycją § 14 ust. 1 ww. rozporządzenia. Podała też, że uważa, iż rada programowa ma kompetencje i większą wiedzę merytoryczną do oceny postępów w rehabilitacji uczestników warsztatów i prawidłowości realizacji indywidualnych programów, niż ona i w związku z tym ufa decyzjom podejmowanym w tym zakresie przez ten organ.

(dowód: akta kontroli str. 91-96,801-866,889)

W ocenie NIK, aby sprawozdanie z kontroli (protokół) spełniało standardy obiektywności i pełności, powinno ono zawierać opis zarówno prawidłowych jak i nieprawidłowych działań podmiotu kontrolowanego. Kompetencja do kontroli prawidłowości realizacji indywidualnych programów rehabilitacji wynika natomiast wprost z § 22 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej.

5. W dniu 4 maja 2011 r. przyznano osobie niepełnosprawnej i jej opiekunowi, dofinansowanie do turnusu rehabilitacyjnego w podwyższonej wysokości, tj. po 1.203 zł na osobę, ustalonej na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych, mimo braku udokumentowania zaistnienia przesłanek określonych ww. przepisem, umożliwiającą podjęcie takiej decyzji. Z akt sprawy wynikało, że osoba niepełnosprawna prowadziła samodzielnie gospodarstwo domowe. W aktach spraw nie było dokumentów świadczących o pozostawaniu wnioskodawcy w szczególnie trudnej sytuacji życiowej, oraz że poniesie on koszty uczestnictwa opiekuna w turnusie. W związku z powyższym, stosownie do § 6 ust. 1 pkt 2 i 4 ww. rozporządzenia w przedmiotowym przypadku przysługiwało dofinansowanie w wysokości 860 zł dla osoby niepełnosprawnej i 619 zł dla opiekuna.

Kierownik Sekcji ds. rehabilitacji, w wyjaśnieniu podała, że z powodu niedopatrzenia wynikającego z natłoku załatwianych spraw, przyznane zostało osobie niepełnosprawnej i jej opiekunowi dofinansowanie w kwocie podwyższonej, zamiast stanowiącej równowartość 25% przeciętnego wynagrodzenia - dla osoby niepełnosprawnej i równowartość 18% przeciętnego wynagrodzenia dla opiekuna. Jednocześnie podała, że w przypadku opiekuna nie doszło ostatecznie do zawyżenia dofinansowania, gdyż koszt uczestnictwa opiekuna, w części stanowiącej wkład własny, opłacony został przez osobę niepełnosprawną (możliwość przewidziana § 6 ust. 2 ww. rozporządzenia).

(dowód: akta kontroli str. 523-525)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁰, wnosi o:

- 1) podjęcie działań zmierzających do zapewnienia terminowego rozpatrywania wniosków o udzielenie pomocy ze środków Funduszu oraz terminowego powiadamiania wnioskodawców o sposobie ich rozpatrzenia,
- 2) zaktualizowanie umów zawartych z organami prowadzącymi warsztaty terapii zajęciowej, z jednoczesnym wyeliminowaniem niejednoznacznych uregulowań w zakresie sposobu postępowania z naliczanymi przez banki oprocentowaniem środków Funduszu oraz zapewnieniem przestrzegania zasad określonych w tych umowach,
- 3) zapewnienie nadzoru nad prawidłowością przyznawania i wykorzystywania środków Funduszu, między innymi poprzez obejmowanie w trakcie kontroli warsztatów terapii zajęciowej wszystkich zagadnień określonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Poznań, dnia 14 października 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu

Kontroler
Teresa Michalak
główny specjalista kontroli państwowej

Dyrektor
Tomasz Nowiński
wicedyrektor

¹⁰ Dz. U. z 2012 r., poz.82 ze zm.

podpis

podpis

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Poznaniu

LPO-4101-013-03/2014
P/14/047

Poznań, 1 grudnia 2014 r.

**Pan
Włodzimierz Kałek
Dyrektor
Miejskiego Ośrodka
Pomocy Rodzinie
w Poznaniu**

Powiadomienie

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu, zgodnie z art. 35c ustawy z dnia 23 grudnia 1984 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹¹, powiadamia, że w tekście wystąpienia pokontrolnego z dnia 14 października 2014 r., (znak LPO-4101-013-03/2014), w związku z kontrolą „Wykorzystanie przez samorzady powiatowe środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych”, przeprowadzoną w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie, dokonano w dniu 1 grudnia 2014 r. sprostowania oczywistych omyłek pisarskich poprzez:

- zastąpienie na stronie 6, w pierwszym tiret od góry; kwoty 9.592.960 zł, kwotą **9.592.962 zł**,
- zastąpienie na stronie 6, w drugim tiret od góry; kwoty 6.003.395 zł, kwotą **6.003.394 zł**, kwoty 550.546 zł kwotą **550.547 zł**, kwoty 445.409 zł kwotą **445.410 zł** i kwoty 787.059 zł kwotą **1.449.195 zł**.

Sprostowanie niniejszych omyłek nie podlega zaskarżeniu

Teresa Michalak
główny specjalista kontroli państwowej

¹¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

